

Марія Пономаренко

КАЗКИ-П'ЄСИ

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН
2005

ББК 74.200.58
П56

Пономаренко Марія

П56 Казки-п'єси. — Тернопіль:
Навчальна книга — Богдан, 2005. — 56 с.

ISBN 966-692-545-1

Казка вабить своїм дивовижним сюжетом, боротьбою добра і зла. І скільки радості в дитячих очах, коли перемагає мудрий, кмітливий та добрий герой! Кому з малюків не хотілося б опинитися на його місці? Тож вони імпровізують, приміряють на себе улюблені ролі, і цей жвавий інтерес потрібно використовувати у виховній роботі. Першу школу — і сценічної гри, і костюмера, і режисера, і суфлера, і, звичайно ж, глядача діти можуть пройти в аматорському театрі. І допоможуть їм у цьому сценарії запропонованих казок-п'єс.

Для вихователів дитячих садків, вчителів початкових класів, студентів педагогічних навчальних закладів, а також для батьків, бабусь та дідусів.

ББК 74.200.58

Охороняється законом про авторське право.

Жодна частина даного видання не може бути використана чи відтворена в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва

ISBN 966-692-545-1

© Пономаренко М.А., 2005
© Навчальна книга — Богдан,
макет, художнє оформлення, 2005

ВЕСЕЛА КОМПАНІЯ

Дійові особи:

Зайчик Сіра Шубка.

Їжачок Голочка.

Білочка.

Ведмедик Ласунчик.

Біжить Зайчик лісом, капустину котить. Назустріч — Їжачок.

Їжачок. Агов, Сіра Шубко, куди поспішаєш?

Зайчик. У матусі день народження, подарунок ось кочу.

Їжачок. Смачний подарунок. А я твоїй матусі ось яблучка приготував.

Ідуть разом. Назустріч — Білочка.

Білочка. А куди це ви так дружно?

Їжачок. У Зайчихи іменини, то ідемо привітати.

Білочка. Як цікаво! І я з вами! *(Повісила на шию торбинку з горіхами, стрибає поруч).*

Назустріч — Ведмедик.

Ведмедик. Та вас тут ціла компанія! А куди ви йдете?

Білочка. До Зайчикової мами. На день народження.

Ведмедик. Люблю свята! Візьміть і мене. Ось і меду козубець маю. Дідусь пригостив.

Зайчик. Ходімо хутчій! От зрадіє мама-Зайчиха!

Під веселу музику ідуть зі сцени. Співають пісеньку.

У Зайчихи іменини,
Жде Зайчиха в гості сина.
Ой веселим буде свято,
Бо іде гостей багато.
То ж не порадіти як,
Як okazія така,
Треба вшкварить гопака!

СІРА ШУБКА І БУЗКОВИЙ КИЛИМОК

Дійові особи:

Зайчик Сіра Шубка.

Тітка Сойка.

Клен.

Ведучий.

Ведучий. Збудував зайчик Сіра Шубка собі хатку. А як прикрасити — не знає. Вистрибнув на галявину і побачив бузковий килимок вересу.

Зайчик. Знайшов! Знайшов! Я заберу до хати бузковий килимок вересу! Ні в кого такого не буде!

Сойка. Отакої! Як це забереш? Верес тут росте, а зірвеш — зів'яне...

Зайчик (*знічено*). І справді. Як же я не подумав про це...

Сойка. Отож-то... Верес звик до цієї галявини. А взимку бузковий килимок спатиме собі під снігом.

Зайчик. Шкода... І чим же прикрасити хатинку?

Сойка. Ото дивак! Піди до Клена, попроси у нього листочків. Взимку будеш думати, що то сонячні промінці — і тепліше буде.

Зайчик. І то правда. Як я не додумався до цього раніше?

Сойка. Одна голова добре, а дві — ще краще. То я полетіла...

Зайчик біжить до Клена.

Зайчик. Дядечку Клене, га, дядечку Клене! Дайте мені золотого листя — хатину прикрасити.

Клен. Із задоволенням, Зайчику. Бери ось цілий оберемок, та й милуйся взимку... Все одно вони відійшли від мене.

Клен нахилиє гілля і подає Зайчикові цілий
обережок своїх листочків.

З а й ч и к. Спасибі! Тепер моя хатина стане гарною
і теплою.

З а й ч и к (*співає*).

— Листочку із клена, листочку із клена,

Чому сорочина в тебе не зелена?

— Бо матінка Осінь сьогодні уранці

Пошила сорочку мені із багрянцю.

Улітку у клена сорочка зелена,

А осінь наспіє — то золотіє,

А взимку скидає і засинає,

Солодко спить і літечком снить.